

การพัฒนาคู่มือการปฏิบัติงานจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศ
ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนอุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
The Development of Operation Manual for Collecting Information
on the Student Support System of Uthai School
Phranakhon Si Ayutthaya Province

ภาณุภูมิ พึ่งเพ็ง*

Phakphum Phuengpheng

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

Master of Education Program in Education Administration

Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University

วัชรภัทร เตชะวัฒนศิริดำรง**

Wacharapatr Techawattanasiridumrong

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา, ประเทศไทย

Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University, Thailand

E-mail: phakphum_phak@hotmail.com; anan_xisu@163.com

Received : June 2, 2021

Revised : July 20, 2021

Accepted : August 1, 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ๒ ประการคือ (๑) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาในการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนอุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา (๒) เพื่อศึกษาความต้องการในการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนอุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประชากร คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ของโรงเรียนอุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา รวมทั้งสิ้น ๕๓ คน ซึ่งได้มาด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย

* นายภาณุภูมิ พึ่งเพ็ง Phakphum Phuengpheng นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา student of Master of Education Program in Education Administration Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University

** ดร.วัชรภัทร เตชะวัฒนศิริดำรง Dr.Wacharapatr Techawattanasiridumrong ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ Advisor Thesis

และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า (๑) สภาพปัญหาในการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๖๖ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๔๘ และ (๒) ความต้องการในการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๖๖ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๔๗

คำสำคัญ : การพัฒนา; คู่มือการปฏิบัติงาน; ข้อมูลสารสนเทศ; นักเรียน

Abstract

The purposes of this research were to study (1) problem state of collecting information on student support system of Uthai School, Phranakhon Si Ayutthaya Province, (2) requirement of collecting information on student support system of Uthai School, Phranakhon Si Ayutthaya Province. The populations of this research were executive and teacher of Uthai School, Phranakhon Si Ayutthaya, 53 people by using purposive sampling. The research instruments were 1 questionnaire. This research is a survey research. The statistics used for data analysis were Percentage, Mean and Standard Deviation. The findings were summarized as follows: (1) The study results of problem state of collecting information on student support system of Uthai School, Phranakhon Si Ayutthaya Province, was in a most level, with Mean is 4.66 and Standard Deviation is 0.48, and (2) the study results of requirement of collecting information on student support system of Uthai School, Phranakhon Si Ayutthaya Province, was in a most level, with Mean 4.66 and Standard Deviation is 0.47

Keywords: Development; Operation manual; Information; Student

บทนำ

ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการหนึ่งในการบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่จะดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีขั้นตอน วิธีการ และเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจน มีครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานดังกล่าว โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายนอกและภายในสถานศึกษา อาทิ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหาร ครูทุกคน ฯลฯ โดยกำหนดเป็นนโยบายให้สถานศึกษาในสังกัดดำเนินการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) จึงกำหนดนโยบายสำคัญในการให้สถานศึกษาในสังกัดทุกแห่ง

จัดให้มีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและดำเนินการอย่างจริงจังต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความยั่งยืน ซึ่งนักเรียนทุกคนจะต้องได้รับการดูแล ช่วยเหลือ พิทักษ์ ปกป้อง ค้ำครองอย่างรอบด้านด้วยกระบวนการ ที่ถูกต้อง เหมาะสมและทันการณ์ และได้รับการพัฒนาในทุกมิติ เพื่อให้เป็นคนดี มีความสุข และปลอดภัย ในสภาพสังคมปัจจุบัน^๑ การจัดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือการจัดกิจกรรมความปลอดภัย ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ทางสังคม ตลอดจนป้องกันแก้ไขปัญหาดังกล่าว ของนักเรียน เช่น ปัญหา สารเสพติด ปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ปัญหาทางเพศ โดยการประสานความร่วมมือกับผู้ปกครอง ชุมชน และองค์กรท้องถิ่น^๒ เพื่อปรับเปลี่ยนบทบาทและเจตคติของผู้บริหารและครูอาจารย์ให้ส่งเสริม ดูแล พัฒนานักเรียนทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์และสังคม เพื่อให้การส่งต่อและการรับช่วงแก้ไข ส่งเสริม พัฒนานักเรียนและเยาวชน การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนจึงมีคุณค่าและ ความจำเป็นที่สถานศึกษาจำเป็นต้องนำไปปฏิบัติให้บังเกิดผลกับนักเรียนอย่างเป็นระบบและยั่งยืน^๓ ซึ่งโรงเรียนอุทัยได้ดำเนินการดูแลนักเรียนด้วยระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาอย่างต่อเนื่อง แต่ก็ ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากครูแต่ละคนนั้นมีแนวทางในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ไม่ เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และไม่มีการส่งต่อข้อมูลภายในและภายนอก ทำให้ครูผู้สอนที่รับช่วงต่อ ไม่ทราบปัญหาและไม่สามารถแก้ไขปัญหาให้นักเรียนได้ เพื่อให้การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโรงเรียนอุทัยเป็นไปอย่างมีระบบและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อให้การดำเนินงานระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนและตัวนักเรียนอย่างเต็มประสิทธิภาพที่สุด

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องพัฒนาคู่มือปฏิบัติงานจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนขึ้น เพื่อตอบสนองนโยบายของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในการแก้ไขปัญหา พัฒนา และส่งเสริมนักเรียน เพื่อให้นักเรียนเป็นพลเมืองที่ดีต่อประเทศชาติในภายภาคหน้า อีกทั้งเพื่อเป็นแนวทาง ในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนอุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งช่วย ให้บุคลากรที่ดำเนินงานให้เกิดความเข้าใจในการทำงานไปในทิศทางเดียวกัน บังเกิดผลให้การช่วยเหลือ ส่งเสริมสนับสนุนนักเรียนนั้น เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

^๑ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ, ๒๕๕๙), หน้า ๓.

^๒ ฌบพัช รุ่งโรจน์, “การบริหารงานวิชาการกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร”, วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๕๓), หน้า ๙.

^๓ อรสา ทรงศรี, “รูปแบบการบริหารกิจการนักเรียนแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา”, วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ, ๒๕๕๘), หน้า ๑๒.

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาในการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนอุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
๒. เพื่อศึกษาความต้องการในการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนอุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

วิธีการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

๑. การวิจัยเชิงปริมาณ

๑.๑ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนของโรงเรียนอุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน ๕๓ คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยการเลือกหน่วยตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)^๔

๑.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการในการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนอุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน ๑ ฉบับ ซึ่งแบ่งออกเป็น ๒ ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ประกอบด้วย เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ตำแหน่งในการปฏิบัติงาน และประสบการณ์การทำงาน

ส่วนที่ ๒ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการในการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนอุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ๕ ระดับ ซึ่งแบ่งออกเป็น ๕ ด้าน ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน และด้านการส่งต่อนักเรียน

๑.๓ การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม ดังนี้

๑) ขอหนังสือจากสำนักบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา เพื่อขอความอนุเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๕ คน ในการตรวจสอบความตรงของแบบสอบถาม โดยการ

^๔ สุวิดา พวงมะลิ, “ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนในตำบลห้วยจันทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๔”, สารนิพนธ์ศึกษาศาตรมหาบัณฑิต, (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ, ๒๕๕๕), หน้า ๑๕.

หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) เพื่อนำผลการตรวจสอบและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไข ก่อนนำแบบสอบถามไปทดลองใช้

๒) นำแบบสอบถามพร้อมกับหนังสือจากสำนักบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ให้กับผู้เชี่ยวชาญทั้ง ๕ คน เพื่อตรวจสอบความตรง และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC)

๓) นำผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) มายื่นที่สำนักบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา เพื่อขอหนังสือนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (try out) กับโรงเรียนภาษี “สุนทรวิทยานุกูล” เนื่องจากบริบทของโรงเรียนมีความใกล้เคียงกับโรงเรียนอุทัย เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ก่อนนำแบบสอบถามมาใช้จริง

๔) นำผลการหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) มายื่นสำนักบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา เพื่อขอหนังสือในการขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

๕) ผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามในการเก็บข้อมูลจากผู้บริหารและครูโรงเรียนอุทัย เมื่อดำเนินการแล้วเก็บรวบรวมแบบสอบถามส่งผู้วิจัยให้ตรงตามเวลาที่กำหนด

๖) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้มาทำการตรวจสอบข้อมูลและนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

๑.๔ การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)

ผลการศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วนำมาทำการวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

การศึกษาสภาพปัญหาในการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนอุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ดังตารางที่ ๑

ตารางที่ ๑ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพปัญหาในการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
๑. ด้านการรู้จักนักเรียนรายบุคคล	๔.๖๓	๐.๕๐	มากที่สุด
๒. ด้านการคัดกรองนักเรียน	๔.๖๕	๐.๔๘	มากที่สุด
๓. ด้านการส่งเสริมและพัฒนาการเรียน	๔.๖๖	๐.๔๖	มากที่สุด
๔. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน	๔.๖๗	๐.๔๗	มากที่สุด
๕. ด้านการส่งต่อนักเรียน	๔.๖๙	๐.๔๘	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	๔.๖๖	๐.๔๘	มากที่สุด

จากตารางที่ ๑ สภาพปัญหาในการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนอุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๖๖ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการรู้จักผู้เรียนรายบุคคลอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๖๓ ด้านการคัดกรองนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๖๕ ด้านการส่งเสริมและพัฒนาการเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๖๖ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๖๗ และด้านการส่งต่อนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๖๙ ตามลำดับ

การศึกษาความต้องการในการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนอุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ดังตารางที่ ๒

ตารางที่ ๒ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความต้องการในการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
๑. ด้านการรู้จักนักเรียนรายบุคคล	๔.๖๙	๐.๔๗	มากที่สุด
๒. ด้านการคัดกรองนักเรียน	๔.๖๓	๐.๔๘	มากที่สุด
๓. ด้านการส่งเสริมและพัฒนาการเรียน	๔.๖๓	๐.๔๘	มากที่สุด
๔. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน	๔.๖๘	๐.๔๘	มากที่สุด
๕. ด้านการส่งต่อนักเรียน	๔.๖๗	๐.๔๖	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	๔.๖๖	๐.๔๗	มากที่สุด

จากตารางที่ ๒ ความต้องการในการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนอุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๖๖ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการรู้จักผู้เรียนรายบุคคลอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๖๙ ด้านการคัดกรองนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๖๓ ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๖๓ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๖๘ และด้านการส่งต่อนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๖๗ ตามลำดับ

บทสรุป

จากผลการวิจัยสามารถสรุปได้ ดังนี้

๑. สภาพปัญหาในการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนอุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการส่งต่อนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านการรู้จักนักเรียนรายบุคคลอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของวิยะดา แสงอันประเสริฐ, อลิษา รูปสังข์, และนิรัญญา เหล็กมัน^๕ ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหการเขียนโครงการเพื่อเสนอของบประมาณ ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัญหาการเขียนโครงการเพื่อเสนอของบประมาณ พบว่าด้านบุคลากรมีปัญหาลำดับแรกแต่เป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากบุคลากรขาดความรู้ความสามารถที่แท้จริงในการเขียนโครงการ โครงการจำนวนไม่น้อยที่เขียนขึ้น โดยบุคคลที่ไม่มีความรู้ความสามารถในเรื่องนั้นขาดข้อมูลที่มีความเป็นจริงหรือขาดข้อมูลที่จะต้องใช้จริง ผู้เขียนโครงการโดยไม่ได้รับการมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา ผลจากการเขียนโครงการในลักษณะนี้จะทำให้เกิดปัญหาแก่ผู้ปฏิบัติโครงการในการจะนำเอาโครงการไปปฏิบัติให้เกิดผลได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับงานวิจัยของรจนา เอกวงษา, เมธินี วงศ์วานิช รัมภาภากรณ์, และวิกร ตันทวุฑฒ^๖ ได้ศึกษาเรื่อง สภาพปัญหาและข้อเสนอแนะการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักเรียนสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยการอาชีพห้วยผึ้ง จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อ การออกกลางคันของนักเรียนสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยการอาชีพห้วยผึ้ง จังหวัดกาฬสินธุ์

^๕ วิยะดา แสงอันประเสริฐ, อลิษา รูปสังข์, และนิรัญญา เหล็กมัน, “การศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหการเขียนโครงการเพื่อเสนอของบประมาณ”, *งานวิจัย*, (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์, ๒๕๕๓), หน้าบทคัดย่อ.

^๖ รจนา เอกวงษา, เมธินี วงศ์วานิช รัมภาภากรณ์, และวิกร ตันทวุฑฒ, “สภาพปัญหาและข้อเสนอแนะการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักเรียนสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยการอาชีพห้วยผึ้ง จังหวัดกาฬสินธุ์”, *วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์*, ปีที่ ๓๑ ฉบับที่ ๒ (พฤษภาคม-สิงหาคม ๒๕๕๙) : ๑๐๖ – ๑๑๒.

ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ความคิดเห็นของนักเรียนที่ออกกลางคัน และความคิดเห็นของนักเรียนปัจจุบัน ภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง

๒. ความต้องการในการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนนุทย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการรู้จักนักเรียนรายบุคคล ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนภพ อาสนทอง^๗ ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อเพิ่มคุณภาพในการบริการ กรณีศึกษา: พนักงานให้บริการบนเครื่องบิน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามมีระดับความรู้ความเข้าใจต่อการพัฒนางานบริการในด้านพฤติกรรมมากที่สุด รองลงมาคือด้านคุณลักษณะเมื่อพิจารณาทัศนคติต่อการพัฒนางานบริการของพนักงานให้บริการบนเครื่องบิน พบว่า ทัศนคติในด้านองค์กรมีค่ามากที่สุด รองลงมาคือด้านการปฏิบัติงาน ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ความรู้ความเข้าใจต่อการพัฒนางานบริการของพนักงานให้บริการบนเครื่องบินด้านคุณลักษณะ มีผลต่อความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อเพิ่มคุณภาพบริการมากที่สุด ตามด้วย ด้านพฤติกรรม และทัศนคติต่อการพัฒนางานบริการของพนักงานให้บริการบนเครื่องบินด้านการปฏิบัติงาน มีผลต่อความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อเพิ่มคุณภาพบริการมากที่สุด ตามด้วย ด้านองค์กร อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของไวยวุฒิ วุฒิอรรถสาร^๘ ได้ศึกษาเรื่อง การสำรวจความต้องการคำบรรยายแทนเสียงของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า เพศชายและเพศหญิงที่มีอายุ รายได้ และมีอาชีพที่ต่างกัน มีความต้องการรับชมรายการโทรทัศน์ที่มีคำบรรยายแทนเสียงเหมือนกัน และผู้ชมรายการโทรทัศน์ที่มีสถานภาพสมรสที่ต่างกันมีความต้องการรับชมรายการโทรทัศน์ที่มีคำบรรยายแทนเสียงเหมือนกัน ในขณะที่ผู้ชมที่มีระดับการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรีมีความต้องการรับชมรายการโทรทัศน์ที่มีคำบรรยายแทนเสียงมากกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่าระดับปริญญาตรี และคนพิการทางการได้ยินมีความต้องการรับชมรายการโทรทัศน์ที่มีคำบรรยายแทนเสียงอยู่ในระดับมาก ในขณะที่คนปกติมีความต้องการคำบรรยายแทนเสียงมากที่สุด ซึ่งผู้ชมที่มีความต้องการรับชมรายการโทรทัศน์ที่มีคำบรรยายแทนเสียงจะมีความสัมพันธ์กับความรู้สึกถึงความจำเป็นของคำบรรยายแทนเสียงในรายการโทรทัศน์ด้วย

^๗ ธนภพ อาสนทอง, “การศึกษาความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อเพิ่มคุณภาพในการบริการ”, *วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต*, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ, ๒๕๕๓), บทคัดย่อ.

^๘ ไวยวุฒิ วุฒิอรรถสาร, “การสำรวจความต้องการคำบรรยายแทนเสียงของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร”, *วารสารศาสตร์*, ปีที่ ๑๒ ฉบับที่ ๑ (มกราคม-เมษายน ๒๕๖๒) : ๑๘๙ – ๒๑๔.

ข้อเสนอแนะ

ผู้ที่สนใจสามารถศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ครูผู้สอนที่มีหน้าที่ในด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนปฏิบัติตามแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามบริบทและความเหมาะสมของโรงเรียน

๒. ผู้บริหารควรนำข้อมูลของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาใช้ในการศึกษาความสัมพันธ์ของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

บรรณานุกรม

ณปภัช รุ่งโรจน์. “การบริหารงานวิชาการกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร”. **วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต**. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๕๓.

ธณภพ อาสนทอง. “การศึกษาความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อเพิ่มคุณภาพในการบริการ”. **วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ, ๒๕๕๓.

รจนา เอกวงษา, เมธิณี วงศ์วานิช รัมภาภากรณ์, วิกร ตันทวุฒโต. “สภาพปัญหาและข้อเสนอแนะการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักเรียนสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยการอาชีพห้วยผึ้ง จังหวัดกาฬสินธุ์”. **วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์**. ปีที่ ๓๑ ฉบับที่ ๒ (พฤษภาคม-สิงหาคม ๒๕๕๙) : ๑๐๖ – ๑๑๒.

วิยะดา แสงอันประเสริฐ, อลิษา รูปสังข์, นิรญา เหล็กมัน. “การศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาการเขียนโครงการเพื่อเสนอของบประมาณ”. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์, ๒๕๕๗.

ไวยวุฒิ วุฒิอรรถสาร. “การสำรวจความต้องการคำบรรยายแทนเสียงของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร”. **วารสารศาสตร์**. ปีที่ ๑๒ ฉบับที่ ๑ (มกราคม-เมษายน ๒๕๖๒) : ๑๘๙ – ๒๑๔.

สุวิดา พวงมะลิ. “ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนในตำบลห้วยจันทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๔”. **สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต**. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ, ๒๕๕๕.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน.

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ, ๒๕๕๙.

อรสา ทรงศรี. “รูปแบบการบริหารกิจการนักเรียนแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา”. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ, ๒๕๕๘.